

Teiul

Florin Pindaru

Teiul

A-nflorit, iubito, teiul
I-a venit din nou sorocul
Tare-i trist și greu condeiul
Îl apasă nenorocul.
Rău îl strânge și-l muncește
Mâna care stă să-mi cadă,
Mult îl udă și-l topește
Plânsul meu amar ce pare
Blestemat să nu se vadă.

Să scrie,acum, sărmanul
De durere nu mai știe
Nici cuvinte nu cunoaște
Să te-aștearnă pe hârtie.
Toată viața din grădină
Stă nescrisă-ntâia oară
Numai răni peste cuvinte
"Tu" a început să doară.

Și-a pierdut și "noi" tot sensul
Mor silabe în neștire
Am ajuns să pot cuprinde
Alfabetul în "iubire".
De la "vis" până la "dor"
Se tot tânguie condeiul
Vreau să știi, dacă-am să mor,
C-a-nflorit iubito teiul.